

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΑΣ

Ευλογήσαντος του Ιερέως.

Ψαλμός ρμβ' (142)

Κύριε εισάκουσον της προσευχής μου, ενώπιον σου την δέησιν μου εν τη αληθεία σου, εισάκουσον μου εν τη δικαιοσύνην σου. Και μη εισέλθεις εις κρίσιν μετά του δούλου σου, ου δικαιωθήσεται ενώπιόν σου πας ζών. Ότι κατεδίωξεν ο εχθρός την ψυχήν μου, εταπείνωσεν εις γην την ζωήν μου. Εκάθισεν με εν σκοτεινοίς ως νεκρούς αιώνος, και ηκηδίασεν το πνεύμα μου, εν εμοί εταράχθη η καρδιάν μου. Εμνήσθην ημερών αρχαίων, εμελέτησα εν πάσι τοις έργοις σου, εν ποιήμασι των χειρών σου εμελέτησα. Διαπέτασα προς σε τας χείρας μου, η ψυχή μου ως γή άνυδρός σοι.

Ταχύ εισάκουσον μου, Κύριε, εξέλιπε το πνεύμα μου. Μη αποστρέψεις το πρόσωπόν σου απ' εμού, και ομοιωθήσομαι τοις καταβαινουσιν εις λάκον. Ακουστόν ποιήσον μοι το πρωί το έλεός σου, ουτι επί σοι ήλπισα. Γνωρισόν μοι κύριε, οδόν εν ή πορεύσομαι, ουτι προς σε ήρα την ψυχήν μου. Εξελού με εκ των εχρών μου Κύριε, προς σε κατέφυγον, δίδαξόν με του ποιείν το θέλημά σου, ουτι συ εί ο Θεός μου. Το Πνεύμα σου το αγαθόν οδηγήσει με εν γή ευθεία, ένεκεν του ονόματος σου, Κύριε, ζήσεις με. Εν τη δικαιοσύνην σου εξάξεις εκ θλίψεως την ψυχήν μου, και εν τω ελέει σου εξολοθρεύσεις τους εχθρούς μου. Και απολείς πάντας τους θλίβοντας την ψυχήν μου, ουτι εγώ δούλος σου ειμί.

Είτα τα παρόντα Τροπάρια.

Θεός Κύριος και επέφανεν ημίν ευλογημένος ο ερχόμενος έν ονόματι Κυρίου.

(Τετράκις)

Ήχος δ' (ο υψωθείς εν τω Σταυρώ)

Την Αθλοφόρον και Παρθένον Μαρίναν, την δι' αγνείας την ψυχήν ωραίασαν, ανευφημούντες κράξωμεν εκ μέσης ψυχής. Μάρτυς αξιάγαστε, ταις πρεσβείαις ρύσαι, πάντας τους τιμώντας σε, του λιμού και λοιμού τε, και πάσης άλλης βλάβης του εχθρού, όπως υμνώμεν ενθέως την Μνήμην σου.

Δόξα πατρί... «Απολυτίκον»
Ήχος πλ. α' (Τον Συνάναρχον Λόγον)

Του εχθρού τας ενέδρας ρύμη διέφυγες, και αυτώ προσπλακείσα υπερηκόντησας, και εκ Θεού την δαψιλή χάριν απείληφας, αποσοβείν εκ των Πιστών, τας νόσους τας λυμαινώδεις, διο πρέσβευε τω Κυρίω, υπέρ ημών, Μαρίνα ένδοξε.

Και νύν «Θεοτοκίον»

Ου σιωπήσομεν, ποτέ, Θεοτόκε, τας δυναστείας Σου λαλείν οι ανάξιοι, εί μη γαρ Συ προίστασο πρεσβέβουσα, τις ημάς ερρύσατο, εκ τοσοούτων κινδύνων: Τις δε διεφύλαξεν εως νύν ελευθέρους: Ουκ αποστώμεν, Δέσποινα, εκ Σου, σους γαρ δούλους σώζεις αεί, εκ παντοίων δεινών.

Ψαλμός Ν' (50)

Ελέησον με, ο Θεός, κατά το μέγα Έλεός Σου, και κατά το πλήθος των οικτιρισμών Σου, εξάλειψον το ανόμημά μου. Επί πλείον πλύνον με από της ανομίας μου και από της αμαρτίας μου καθάρισόν με. Ότι την ανομίαν μου εγώ γινώσκω, και η αμαρτία μου ενώπιόν μου έστι δια παντός. Σοι μόνω ήμαρτον και το πονηρόν ενώπιον Σου εποίησα, όπως αν δικαιωθείς εν τοις λόγοις Σου, και νικήσης εν τω κρίνεσθαί Σε.

Ιδοί γαρ εν ανομίαις συνελήφθην και εν αμαρτίαις εκίσσησέ με η μήτηρ μου. Ι δού γαρ αλήθειαν ηγάπησας, τα άδηλα και τα κρύφια της σοφίας Σου εδήλωσας μοι. Ραντιείς με υσσώπω και καθαρισθήσομαι, πλυνείς με και υπέρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ακουτιείς μοι αγαλλίασιν και ευφροσύνην, αγαλλιάσονται οστέα τεταπεινομένα. Απόστρεψον το πρόσωπόν Σου από των αμαρτιών μου και πάσας τας ανομίας μου εξάλειψον. Καρδιαν καθαράν κτίσον εν εμοί ο Θεός, και πνεύμα ευθές εγκαίνησον εν τοις εγκάτοις μου. Μη απορρίψης με από του προσώπου Σου, και το πνεύμα Σου το άγιον μη αντανέλης απ' εμού. Απόδος μοι την αγαλλίασιν του σωτηρίου Σου, και πνεύματι ηγεμονικώ στηριζόν με. Διδάξω ανόμους τας οδούς Σου, και ασεβείς επί Σε επιστρέψουσι. Ρύσαι με εξ αιμάτων ο Θεός, ο Θεός της σωτηρίας μου, αγαλλιάσεται η γλώσσα μου την δικαιοσύνην Σου. Κύριε, τα χείλη μου ανοίξεις, και το στόμα μου αναγγελεύει τηνα αιεσίν Σου. Ότι ει ηθέλησας θυσίαν, έδωκα αν, ολοκαυτώματα ούκ ευδοκήσεις. Θυσία τω Θεώ πνεύμα συντετριμμένον, καρδιαν συντετριμμένην και τεταπεινομένην ο Θεός ούκ εξουδενώσει. Αγάθυνον, Κύριε, εν τη ευδοκίαν Σου την Σιώ, και οικοδομηθήτω τα τείχη Ιερουσαλήμ. Τότε ευδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, αναφοράν και ολοκαυτώματα. Τότε ανοίσουσιν επί το θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Ωδή α' (Ήχος πλ δ')
«Υγράν διοδεύσας...»

Αγία του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Σκιρτώσαι, Μαρίνα, εν ουρανώ, και των του υψίστου, πληρουμένη μαρμαρυγών, φώτισον τον νουν μου σαις πρεσβείαις, και σκοτασμού των παθών με απάλλαξον.

Αγία του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Θερμώνς ικετεύω σε ο οικτρός, ταις σαις ικεσίαις, ώ Μαρίνα Μάρτυς Χριστού, δυσχερών του βίου λύτρωσαί με, και των παθών μου τον τάραχον κόπασον.

Δόξα Πατρί και Υιώ και αγίω Πνεύματι

Μέγα το κατόρθωμά σου, Σεμνή, δράκοντα γαρ μέγαν, εταπεινώσας ευθαρσώς, καμέ όθεν δώρησαι, Μαρίνα, περιφρονήσαι αυτού τα σοφίσματα.

Και νυν και αει, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν

Συ εί, Παρθένε άσπιλε, της εμής, διανοίας θάρρος, και ελπίς μου της ταπεινής, ψυχής και καρδίας ταλαιπωρου, συ εί το φώς, η ζωή και ανάστασις.

Ωδή γ'
«Συ εί στερέωμα.....»

Αγία του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Χαίρουσα, Πανόλβιε, εν Ουρανοίς συν τοις Μάρτυσι, πάντας ημάς, φρούρησον ευχαίς σου, και παθών ελευθέρωσον.

Αγία του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Σκέπην την Εικόνα σου, Σοφή Μαρίνα, οϊόμενοι, δαιμονικάς, φεύγομεν παγίδας, και δεινών εκλυτρούμεθα.

Δόξα Πατρί και Υιώ και αγίω Πνεύματι

Ύμνον ευχαριστήριον, ο σός οικέτης προσφέρω σοι, διασωθείς, δεινής ασθeneίας, ώ Μαρίνα, πρεσβείαις σου.

Και νυν και αι, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν

Έχω σε, Πανάσπιλε, βίου προστάτιν και τείχος άρρηκτον, διο δεινών, του ματαίου βίου, ού πτοούμαι την έφοδον.

Ωδή δ'
«Εισακήκοα Κύριε...»

Αγία του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Εντρυφώσα, Πανένδοξε, και ενηδομένη θείαις λαμπρότησι, των τιμώντων σε μνημόνευε, και εκ νόσων ρύου, ταις πρεσβείαις σου.

Αγία του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Των αγίων αιμάτων σου, οι κρουνοί Μαρίνα, κατέσβεσαν, την δεινήν παθών μου φλόγωσιν, και εις υγείαν με οδήγησαν.

Δόξα Πατρί και Υιώ και αγίω Πνεύματι

Σταλαγμοίς των αομάτων σου, πάσαν αθείας πυράν κατέσβεσας, και των τιμώντων ήρδευσας, τας ψυχάς, Μαρίνα, Θεοδόξαστε.

Και νυν και αι, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν

Ρόδον συ το αμάραντον, ώ Παρθένε μόνη βλαστήσασα, ταις πρεσβείαις σου περίζωσε, τους προστρέχοντάς σοι, Μητροπάρθενε.

Ωδή ε'
«Φώτισον ημάς...»

Αγία του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Φώτισον ημάς, τους τιμώντας σε, Θεόπνευστε, φωτί τω μεγάλω νυν προσεγγίζουσα, και φωτοφόρους, τας ψυχάς ημών απέργασαι.

Αγία του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Ρεύμασι σεπτοίς, των αιμάτων σου κατάσβεσον, πυρ το της απάτης και ξήρανον ρούν, της δυσσεβών τυραννίας, Μαρίνα Πάνσεμνε.

Δόξα Πατρί και Υιώ και αγίω Πνεύματι

Θείαις καλλοναίς, του Νυμφίου σου, σοίδιμε, ενηδομένη των υμνούντων σε, φωτός του θείου, τας ψυχάς ευχαίς σου έμπλησον.

Και νυν και σει, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν

Άχραντε Σεμνή, θείω ύδατι με ράντησον, και ταις λιβάσι του ελέους σου, σταγόνας δίδου, των δακρύων υετίζεις με.

Ωδή στ'
«Ιλάσθητί μοι Σωτήρ....»

Αγία του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Ελήλυθε φωταυγής, Σεμνή η Μνήμη σου σήμερα, φωτίζουσα τους πιστώς, εν ταύτη τιμώντας σε, και σκότος διώκουσα, παθών ανιάτων, και δαιμόνων ταις πρεσβείαις σου.

Αγία του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Στεφάνω παρθενικώ, Χριστός, Μαρίνα, σε έστεψεν, ως καθαράν και αγνήν, και χορώ Παρθένων σε, δεόντως εσκήνωσε, διο υπέρ πάντων, ημών τούτον καθικέτευε.

Δόξα Πατρί και Υιώ και αγίω Πνεύματι

Υμνούσα συ τον Θεόν, φωναίς απαύστοις μνημόνευε, ημών των αμαρτωλών, Μαρίνα Πανένδοξε, ρυσθήναι εκ θλίψεως, λοιμικής τε νόσου, και δεινών του πολεμήτορος.

Και νυν και σει, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν

Φωνή Αρχαγγελική, Θεόν, Μαρία, εγέννησας, ον εξιλέωσαι νυν, ημίν ως ισχύουσα, τοις πίστει κραυγάζουσι, δορηθήναι λύσιν, των πταισμάτων, Παναμώμητε.

Διάσωσον από κινδύνων, Μαρίνα, ταις σαις πρεσβείαις, τους εν πίστει ειλικρινεί προς σε καταφεύγοντας, και ίασαι τα πολλά ημών πάθη.

Άχραντε, η δια λόγου τον Λόγον ανερμηγεύτως, επ' εσχάτων των ημερών τεκούσα, δυσώπησον, ως έχουσα μητρικήν παρηρησίαν.

«Κοντάκιον»

Νύμφη εκλεκτή του Σωτήρος, Μαρίνα ένδοξε, τας σειράς των πολλών μου πταισμάτων διάρρηξον, παθών φθοράς και κινδύνων ρύσαι, και την αχλύν των νόσων μου διασκέδασον, ταις προς Θεόν λιταίς σου, Πανασιδίμε.

«Προκείμενον»

Υπομένων υπέμεινα τον Κύριον και προσέσχε μοι, και εισήκουσε της δεήσεώς μου.

«Στίχος» Και έστησεν επί πέτρων τους πόδας μου, και κατεύθηνε τα διαβήματά μου.

«Ευαγγέλιον»

Έκ του κατά Λουκάν

Τω καιρώ εκείνω, συγκαλεσάμενος ο Ιησούς τους δώδεκα μαθητάς αυτού έδωκεν αυτοίς δύναμιν και εξουσίαν επί πάντα τα δαιμόνια και νόσους θεραπεύειν. και απέστειλεν ευτούς κηρύσσειν την βασιλείαν του Θεού και ιάσθαι τους ασθενούντας, και είπε προς αυτούς: Μηδέν αίρετε εις την οδόν, μήτε ράβδους, μήτε πήραν, μήτε άρτον, μήτε αργύριον, μήτε ανά δύο χιτώνας έχειν. Και εις ήν αν οικίαν εισέλθητε, εκεί μένετε και εκείθεν εξέρχεσθε. Και όσοι αν μη δέξονται υμάς, εξερχόμενοι από της πόλεως εκείνης και τον κονιορτόν από των ποδών υμών αποτινάξατε εις μαρτύριον επ' αυτούς. Εξερχόμενοι δε, διήρχοντο κατά τας κώμας ευαγγελιζόμενοι και θεραπεύοντες πανταχού.

Δόξα Πατρί και Υιώ και αγίω Πνεύματι

Ταις της Αθληφόρου πρεσβείες Ελεήμον, εξάλειψον τα πλήθη των εμών εγκλημάτων.

Και νυν και σει, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν

Ταις της Θεοτόκου πρεσβείες Ελεήμον, εξάλειψον τα πλήθη των εμών εγκλημάτων

«Προσόμοιον»

«Στίχος» Ελέησον με, ο Θεός, κατά το μέγα Έλεός Σου, και κατά το πλήθος των οικτιρμών Σου, εξάλειψον το ανόμημά μου

Μαρίνα Πανένδοξε, των Αθληφόρων το κλέος, συν Παρθένων τάγμασι, και χοροίς Μαρτύρων, τους εκτελούντας σου, πίστει την Κοίμησιν, και την θείαν Μνήμην, και τη σκέπη προσπελάζοντας, τη ση, Πανεύφημε, σώζε τω Κυρίω πρεσβεύουσα, και πάσαν νόσον ίασαι, και των ψυχικών ελευθέρωσον, δεινών αλγηδόνων, και ρύσαι εκ κινδύνων του εχθρού, ως παρρησίαν προς Κύριον έχουσαμ Θεόσοφε.

Ο Ιερεύς : Σώσον ο Θεός τον λαόν Σου....

Ωδή ζ'
«Παιδες Εβραίων....»

Αγία του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Όμβροις των σων αιμάτων ρείθρα, απεξήρανας ειδώλων φλυαρίας, επομβρίζεις δε νυν, ιάματα παντοία, Μάρτυς Μαρίνα, παύουσα, πυρ δεινών νόσων παντοίων.

Αγία του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Μάρτυς Μαρίνα, τω Υψίστω, στεφηφόρος αεί παρισταμένη, υπέρ πάντων ημών, των σε υμνολογούντων, διηνεκώς ικέτευε, του ρυσθήναι εκ κινδύνων.

Δόξα Πατρί και Υιώ και αγίω Πνεύματι

Πάσι πηγάζει, ώ Μαρίνα, ποταμούς ιαμάτων η Εικών σου, τας οδύνας αεί, εξαίροντας σωμάτων, και τας ψυχάς δροσιζοντας, και πληρύνοντας θυμηδίας.

Και νυν και αει, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν

Έπαινον γλώσσης εξ' ανάγνου, τη Πανάγνω σοι προσφέρω, Θεοτόκε, εναγών λογισμών, ρυσθήναι δυσωπών σε, και μολυσμών του σώματος, ώ Αμόλυντε Παρθένε.

Ωδή η'
«Τον Βασιλέα...»

Αγία του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Τους την σην Μνήμην, την φωτοφόρον τιμώντας, από πάσης ρύσαι σαις πρεσβείαις, νόσου, ώ Μαρίνα, ινα σε μακαρίζω.

Αγία του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Των ιαμάτων, χάριν λαβούσα, Μαρίνα, απελαύνεις νόσους ανιάτους, εκ των σε τιμώντων και ποθω γεραιρόντων.

Δόξα Πατρί και Υιώ και αγίω Πνεύματι

Αποκαθαίρει, μολυσμούς παθημάτων, η Εικών σου των πόθω γεραιρόντων, Μνήμην σου την θείαν, Μαρίνα Αθληφόρε.

Και νυν και αει, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν

Ιωθείσαν μου, την ψυχήν αμαρτίας, δραστικώ φαρμάκω σης πρεσβείας, ίασαι, Παρθένε, ελπίς των σε υμνούντων.

Ωδή θ'
«Κυρίως Θεοτόκον...»

Αγία του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Θεώσεως τυχούσα, και φωτί τρυφώσα, τω Ουρανώ, Μαρίνα, Θεόληπτε, τους σε υμνούντας λιταίς σου, δεινών απάλλαξον.

Αγία του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Μαρίνα δωρηθήναι, πάσιν Ορθοδόξοις, απαλλαγὴν δεινῶν νόσων και θλίψεων, Χριστόν δυσώπει, και ρώσιν ψυχῆς και σώματος.

Δόξα Πατρί και Υιῷ και αγίῳ Πνεύματι

Μαρίνα Θεοῦ δόξαν, ενοπτριζομένη, υπέρ των σε ευφημούντων αυτόν δυσώπητον, του μετασχεῖν θείας δόξης τε, και λαμπρότητος.

Και νυν και αι, και εις τους αιῶνας των αιῶνων. Αμήν

Μαρία Θεοτόκε, σε υμνολογούμεν, ότι κινδύνων και νόσων λύτρωσαι ημάς, διηνεκῶς τον σον Τόκον, καθικετεύουσα.

Το «Ἄξιον ἐστίν»
και τα ακόλουθα Μεγαλυνάρια

Την άμωμον Νύμφην του Ιησού, Μαρίναν την θείαν, ικετεύσωμεν οι Πιστοί, βοώντες ρύσαι νόσων, και δεινῶν σαις πρεσβείαις, ημάς τους εκτελούντας την θείαν Μνήμην σου.

Μη παύση, Μαρίνα, του Ποιητού, θερμῶς δεομένη, υπερ πάντων των ευσεβῶς, σε μακαριζόντων, ως Μάρτυρα Κυρίου, και πόθῳ γεραιρόντων, την θείαν Μνήμην σου.

Πάσαι των Αγγέλων αι στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Αποστόλων η Δωδεκάς, οι Ἄγιοι Πάντες, μετά της Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εις τῷ σωθῆναι ημάς.

«Τρισάγιον»

«Απολυτίκον»

Ἦχος πλ. α' (Τον Συνάναρχον Λόγον)

Του εχθρού τας ενέδρας ρύμη διέφυγες, και αυτώ προσπλακείσα υπερηκόντησας, και εκ Θεοῦ την δασιλή χάριν απείληφας, αποσοβείν εκ των Πιστῶν, τας νόσους τας λυμαινῶδεις, διο πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, υπέρ ημών, Μαρίνα ένδοξε

Ἡ το ἔταιρον απολυτίκιον της Αγίας.

Ἦχος α' (Της ερήμου πολίτης)

Του πατρός εκ βρέφους απεστράφης τα εἰδῶλα, και του Ολυβρίου τυράννου την οφρύν κατεπάτησας, Μαρίνα πανεύφημε σεμνή, ρωσθείσα δε ισχύι Σταυροῦ αισθητοῦ την του φανέντος, κεφαλὴν συντρίβεις πολεμήτορος. Δόξα τω σε δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τω σε στεφανώσαντι, δόξα τω ενεργούντι δια σου, πάσιν ἰάματα.

«Απόλυσις και ψάλλομεν τα εξής»

Ἦχος β' (Ὅτε εκ του ξύλου)

Σήμερον υμνούμεν ευσεβῶς, Μάρτυς Αθληφόρε Μαρίνα, σου το εννίκημα και την θείαν Μνήμην σου, και ευκλεή εορτήν, οι ορθῶς δογματίζοντες, Τράδαν αγίαν, και σε ικετεύομεν, ρύσαι σουσ δούλους δεινῶν, νόσων και παντοίων κινδύνων, και της του εχθροῦ τυραννίδος, τους σοι προσπελάζοντας αἰδίμε.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τας δεήσεις των δούλων σου, και λύτρωσαι ημάς, από πάσης ανάγκης και θλίψεως.

Την πάσαν ελπίδα μου, εις σε ανατίθημι, Μήτηρ του Θεοῦ, φύλαξον με υπό την σκέπην σου.

Δι' ευχῶν των Αγίων Πατέρων ημών, Κύριε Ιησοῦ Χριστέ ο Θεός, ελέησον και σώσον ημάς.
Αμήν.